

Effect of Behavioral Group Therapy on Childbirth Fear and Anxiety in Pregnant Women

*Behnaz Bouzari¹, Azam Fatahi²

Author Address

1. MA in guidance counseling, Islamic Azad University, Roudehen Branch, Iran;

2. PhD of guidance counseling, Islamic Azad University, Roudehen Branch, Iran.

*Corresponding Author Address: Islamic Azad University, Roudehen Branch, Iran.

Email: behnaz.bouzari@gmail.com

Received: 2017 May 8; Accepted: 2017 July 29

Abstract

Background & Objective: During pregnancy, fear of childbirth and anxiety is a major problem for pregnant women. The main reasons are the personality of pregnant women, the lack of pain, watching or hearing tolerance of other people's experiences and concerns about adverse health complications. Fear of childbirth among women who have already experienced childbirth and women who are experiencing their first pregnancy is different, as primiparous women will experience a higher level of fear, which may be due to lack of previous experience. Fear is an important issue in terms of both research and theory, because it plays a role in many processes involved in many other psychological disorders. The main objective of this study is to investigate the effect of behavioral group therapy on the fear of childbirth and anxiety in pregnant women in district 5 in Tehran.

Methods: This study used a two-group pretest-post quasi-experimental design. The population of the research is pregnant women who referred to Sina hospital in district 5 of Tehran. Convenience sampling was used to recruit 30 participants. The participants were assigned experimental and control groups in equal numbers. The research instrument was Spielberger's anxiety. Analysis of covariance (ANCOVA) was used to test the research hypotheses.

Results: Based on the results of the current study, the intervention method had a statistically significant effect on childbirth fear ($F = 20.12$ $p < 0.05$ and anxiety in pregnant women ($F = 11.71$ $p = < 0.041$). In control group, the mean of anxiety scores was (107.53) in the pretest and (96.53) in the posttest. In the experimental group, the mean of distress scores was (66.60) in the pretest and (35.66) in posttest respectively. The fear of childbirth and disability scores was (54.06) in the pre-tests and post-test (53.66) in the post-test in the control group. The pretest (32.60) in the posttest in the experimental group respectively.

Conclusion: Behavioral group therapy reduces the fear of childbirth and anxiety in pregnant women. Thus, the method is recommended.

Keywords: Behavioral Group Therapy Education, With Fear of Childbirth, Anxiety in Pregnant Women.

تعیین اثربخشی آموزش گروه درمانی با رویکرد رفتاری، بر کاهش ناتوانی ترس از زایمان و اضطراب زنان باردار

* بهناز بوذری^۱، اعظم فتاحی^۲

توضیحات نویسندگان

۱. کارشناس ارشد مشاوره راهبردی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، ایران.

۲. دکترای مشاوره راهبردی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، ایران.

*آدرس نویسنده مسئول: دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رودهن، ایران.

رایانامه: behnaz.bozari@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۶؛ تاریخ پذیرش: ۷ مردادماه ۱۳۹۶

چکیده

هدف: هدف از این مطالعه تعیین اثربخشی آموزش گروه درمانی با رویکرد رفتاری بر کاهش ترس از زایمان و اضطراب زنان باردار در منطقه ۵ شهر تهران بود.

روش بررسی: این مطالعه از انواع مطالعات کاربردی نیمه‌آزمایشی از نوع پیش‌آزمون و پس‌آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری این مطالعه را تمامی زنان باردار مراجعه‌کننده به بیمارستان سینا در منطقه ۵ شهر تهران تشکیل دادند. حجم نمونه شامل ۳۰ نفر از زنان با اضطراب و ترس از زایمان بالا بود که به تصادف در دو گروه ۱۵ نفری آزمایش و گواه تخصیص یافتند. برای این افراد پرسشنامه ترس از زایمان و پرسشنامه اضطراب اسپیلبرگر در دو مرحله پیش‌آزمون و پس‌آزمون تکمیل شد. گروه آزمایشی در ۸ جلسه مشاوره گروهی شرکت کردند. در این تحقیق از روش‌های آمار توصیفی و آمار استنباطی همچون آزمون تی مقایسه دو گروه مستقل، تی زوجی و تحلیل واریانس چندمتغیره به منظور مقایسه میانگین پاسخ در دو گروه استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ استفاده گردیده و سطح معناداری برای تمامی آزمون‌ها برابر با ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

یافته‌ها: نتایج به دست آمده حاکی از تأثیر آموزش گروه درمانی با رویکرد رفتاری بر کاهش ناتوانی ترس از زایمان بوده و همچنین باعث کاهش اضطراب زنان باردار در گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه شد ($p < 0/001$).

نتیجه‌گیری: آموزش مشاوره گروهی پیشنهادی با رویکرد رفتاری می‌تواند بر کاهش ترس از زایمان و کاهش اضطراب در زنان باردار مؤثر واقع شود.

کلیدواژه‌ها: آموزش گروه درمانی رفتاری، ترس از زایمان، اضطراب زنان باردار.

بر اساس مطالعات انجام شده، مشکل ترس از زایمان طبیعی، پدیده‌ای شایع در زنان باردار است و در بسیاری از مواقع، منجر به درخواست یا انجام عمل سزارین می‌شود. تخمین زده می‌شود که ۲۰-۵ درصد از زنان باردار، دچار ترس از زایمان هستند و به همین دلیل، آمار سزارین نیز روبه‌افزایش است (۱).

همچنین براساس آمار، از بین هر ۵ زن باردار، یک فرد دچار ترس از زایمان بوده و بین ۶ تا ۱۳ درصد از زنان باردار، ترس شدید و ناتوان‌کننده‌ای را تجربه می‌کنند (۲). از جمله دلایل ناتوانی و ترس از زایمان به خصوصیات شخصیتی و روانی مادر، عدم تحمل درد، مشاهده یا شنیدن تجارب اطرافیان و نگرانی درباره عوارض جسمی نامطلوب می‌توان اشاره کرد. (۳). نتایج پژوهش‌ها بیانگر آن است که سطح متوسط تا شدید ناتوانی و ترس از زایمان، با برخی اختلالات اضطرابی از قبیل هراس و اختلال استرس پس از سانحه مرتبط است (۴).

فقدان حمایت اجتماعی یا نارضایتی زناشویی نیز یکی دیگر از دلایل ترس از زایمان است. برخی زنان نیز از پیامدهای جسمانی زایمان می‌ترسند. برخی دیگر از دلایل ناتوانی و ترس از زایمان شامل: ترس از مرگ، ترس از دست‌دادن کنترل یا ترس از ابراز رفتارهای احمقانه در طول عمل زایمان است. از پیامدهای آن نیز کاهش فعالیت رحمی و زایمان طولانی‌مدت و ترس و اضطراب شدید مادر، باعث بروز مشکلات متعددی از جمله حالت خفگی، الگوی نامنظم ضربان قلب و کم‌وزنی در جنین می‌شود (۵).

از سوی دیگر، اضطراب حالتی ناخوشایند و اغلب مبهم است که با یک یا چند علامت جسمی مانند احساس خالی‌شدن سر دل و تنگی نفس همراه بوده و به‌عنوان مختل‌کننده روند درمانی بیماران شناخته شده است. اضطراب در بارداری و زایمان اثرات زیان‌آوری به همراه داشته و در اضطراب طولانی‌مدت، سیستم عصبی خودکار تحریک شده و منجر به افزایش انقباض عضلات صاف سیستم شریانی می‌گردد؛ این مسئله منجر به کاهش جریان خون رحمی جفتی و کاهش اکسیژن‌رسانی به رحم و افزایش الگوهای غیرطبیعی ضربان قلب جنین و زایمان زودرس می‌گردد (۶).

هورمون‌هایی که در حین زایمان در پاسخ به تنش و اضطراب ترشح می‌شوند مانند کاتکولامین‌ها، کورتیزول، اپی‌نفرین و بتا‌آندورفین‌ها، از طرفی باعث اختلال در پیشرفت میزان اتساع دهانه رحم شده و از طرف دیگر بر عضلات صاف رحم اثر می‌کنند. با اثر بر عضلات باعث کاهش قدرت انقباضی رحم و کاهش کارایی آن در روند زایمان و در نهایت باعث طولانی‌شدن زایمان، افزایش درد و در نهایت ایجاد اضطراب می‌شوند. بیش از ۹۰ درصد اضطراب و تنش دوران بارداری مربوط به فرآیند زایمان است (۷). مطالعات مختلف انجام‌شده در ایران نشان می‌دهند که ترس از زایمان نقش مهمی در انتخاب روش سزارین توسط زنان ایرانی دارد. همچنین این مطالعات نشان دادند که ترس از زایمان، فاجعه‌سازی درد و شناخت فاجعه‌آمیز اثر معناداری بر انتخاب سزارین دارند. درحالی‌که متغیرهای ترس از درد، افسردگی، اضطراب، استرس و سندرم پیش‌از‌قاعدگی اثری بر انتخاب زایمان به

روش سزارین نشان ندادند (۸،۹). در مطالعه دیگری که به بررسی تأثیر درمان شناختی‌رفتاری بر کاهش اضطراب زایمان طبیعی نخست می‌پرداخت، نشان داد که میانگین نمره اضطراب یک در ابتدای سه ماهه سوم بارداری در گروه آزمایش ۳۴/۱۶، در پس‌آزمون ۸/۶۸ و در پیگیری ۷/۷۹ بوده و این تفاوت از نظر آماری معنادار بود. همچنین این میزان در گروه گواه در ابتدای سه ماهه سوم ۳۴/۰۵، در پس‌آزمون ۳۴/۵۳ و در پیگیری ۲۶/۸۹ بوده و این تفاوت میانگین‌ها اختلاف آماری معنادار نداشتند (۱۰). مطالعه دیگری نشان داد که آموزش آماده‌سازی زایمان، اضطراب را در طی حاملگی و زایمان کاهش می‌دهد و با قطع این آموزش‌ها، تأثیر آن به تدریج کم و اضطراب مجدداً افزایش می‌یابد (۱۱). همچنین در پژوهش احمدوند و همکاران در شهر کاشان نشان داده شد که اثر درمان شناختی‌رفتاری به میزان زیادی موجب کاهش اضطراب و افسردگی در بیماران دیالیزی می‌شود (۱۲). علاوه‌براین تحقیق انجام‌شده بر روی تأثیر اضطراب بر سلامت روانی نوزاد نشان داد که وضعیت روانی مادر در دوره بارداری و پس از تولد بر روند زایمان و سلامت روانی نوزادان مؤثر است (۱۳). پژوهش انجام‌شده توسط طوسی و همکاران نیز حاکی از آن بود که آموزش رفتارهای دلبستگی موجب کاهش سطح اضطراب مادر باردار و افزایش میزان دلبستگی مادر به نوزاد می‌گردد (۱۴)؛ بنابراین با توجه به پیامدها و اثرات منفی ترس، اضطراب و حالات هیجانی از زایمان در مادران باردار بر جنین، توجه مسئولان بهداشتی درمانی به این موضوع از اهمیت زیادی برخوردار است. لذا انجام پژوهش در این زمینه و ارائه راهکارهای مؤثر در کاهش ناتوانی و ترس از زایمان و اضطراب ناشی از آن ضروری به نظر می‌رسد. رویکردهای رفتاری و پروتکل‌های درمانی آن برای شمار زیادی از اختلالات روانی و بیماری‌های مزمن پزشکی تدوین شده است در حالی که برای غلبه بر ترس و اضطراب زایمان مطالعات محدودی انجام شده است. از این‌رو در این مقاله رویکرد رفتاری درمانی، حمایت تجربی قوی و کاربرد آن برای مشکلات روانی شایع هنگام زایمان، با ارائه مراقبت بهداشتی نوین، بررسی شد.

۲ روش بررسی

با توجه به ماهیت و نوع پژوهش، تحقیق حاضر تحقیقی نیمه‌آزمایشی (پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه گواه) بود؛ اما از آنجایی که هدف از اجرای طرح، به‌کارگیری آن در کاهش ترس از زایمان و اضطراب زنان باردار بود، می‌توان آن را نوعی تحقیق کاربردی دانست. جامعه آماری در این پژوهش عبارت بود از تمامی زنان باردار منطقه ۵ شهر تهران که در طی دو ماه اول سال ۱۳۹۵ به بیمارستان ابن‌سینا مراجعه کردند. پژوهش حاضر تمامی اصول اخلاقی مطرح‌شده در مرکز درمانی بیمارستان ابن‌سینا منطقه ۵ شهر تهران، بخش زنان را رعایت نموده و تمامی مادران با ناتوانی و ترس از زایمان با رضایت کتبی به پرسشنامه‌ها پاسخ داده و همکاری کردند. نمونه‌گیری به‌شیوه در دسترس در بین زنان باردار منطقه ۵ شهر تهران اجرا شد. در این پژوهش در مرحله اول به تعداد ۱۱۷ نفر از زنان بارداری که در طی دومه به بیمارستان ابن‌سینای منطقه ۵ مراجعه نموده و تمایل داشتند در این کلاس‌ها شرکت کنند، پرسشنامه ترس از زایمان و اضطراب داده شد و تعداد ۶۷ نفر از زنان

مقیاس‌های خیلی کم، کم، متوسط و زیاد است که به ترتیب به آن‌ها نمره ۱، ۲، ۳، ۴ داده می‌شود. در این آزمون نمره اضطراب بین ۲۰ تا ۸۰ کسب می‌شود. آزمون اسپیلبرگر در اکثر پژوهش‌ها به کارگرفته شده است. برای تعیین پایایی از روش دونیمه کردن استفاده شده است. پایایی آزمون در بخش شخصیتی ۰/۷۹ و در بخش موقعیتی ۰/۹۴ محاسبه شده است (۸).

– پرسشنامه ناتوانی ترس از زایمان: این پرسشنامه دارای ۲۰ سؤال بوده و هدف آن سنجش علل ترس از زایمان (درد، مسئولیت، آسیب بدنی، زایمان زودرس) است. طیف پاسخگویی آن از نوع لیکرت ۵ درجه‌ای است که امتیاز مربوط به هر گزینه مشخص شده است: (همیشه=۵، اغلب=۴، برخی=۳، به ندرت=۲، هرگز=۱). در پژوهش انجام شده در ایران روایی سازه این پرسشنامه تأیید شده و پنج عامل به دست آمد و همچنین پایایی پرسشنامه یا قابلیت اعتماد آن با استفاده از روش اندازه‌گیری آلفای کرونباخ محاسبه شد (۱۵).

در این تحقیق از روش‌های آمار توصیفی و در بخش آمار استنباطی از تحلیل آزمون کولموگروف- اسمیرنوف، آزمون تی مقایسه دو گروه مستقل، تی زوجی و آزمون تحلیل واریانس چندمتغیره به منظور مقایسه میانگین پاسخ در دو گروه استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ استفاده گردید و سطح معناداری برای تمامی آزمون‌ها برابر با ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

بارداری که ترس و اضطراب آن‌ها بیشتر بود تعیین شدند. در مرحله بعدی از بین زنانی که ترس از زایمان و اضطراب بیشتری داشته و تمایل داشتند در دوره آموزشی شرکت کنند، به تعداد ۳۶ نفر انتخاب شده و در نمونه آماری قرار گرفتند. این ۳۶ نفر به طور تصادفی به دو گروه ۱۸ نفری آزمایش و ۱۸ نفری گواه تخصیص یافتند. البته تعداد افراد نمونه بیشتر در نظر گرفته شد تا در صورت افت آزمودنی یا ریزش نمونه، حداقل نمونه در دسترس باشد که از این تعداد افراد نمونه ۳ نفر از گروه آزمایش، در هنگام آموزش و ۳ نفر از گروه گواه به هنگام اجرا، تمایل به همکاری نشان ندادند. در آغاز پیش‌آزمون ترس از زایمان و اضطراب در هر دو گروه انجام شد؛ در مرحله بعدی در گروه آزمایش طی ۸ جلسه آموزش‌های لازم در خصوص گروه درمانی با رویکرد رفتاری اجرا شد، اما در گروه گواه هیچ آموزشی ارائه نگردید. در جدول ۱ شرح این جلسات به طور مبسوط ارائه شده است. در پایان دوره از هر دو گروه آزمایش و گواه، پس از آزمون ترس از زایمان و اضطراب، بعد از دو هفته از اتمام کلاس به عمل آمد و نتایج به دست آمده در دو گروه با یکدیگر مقایسه شد.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها: – پرسشنامه اضطراب اسپیلبرگر: این پرسشنامه از دو قسمت سنجش اضطراب پنهان و آشکار تشکیل شده است. این پرسشنامه حاوی ۴۰ سؤال کوتاه است که به صورت مثبت و منفی تنظیم شده و هر سؤال دارای ۴ گزینه است. گزینه‌های این آزمون، دارای

جدول ۱. شرح جلسات آموزش گروه درمانی با رویکرد رفتاری

مرحله	عنوان	شرح مختصر
اول	آشنایی اعضای گروه با روش درمان	در این جلسه، آشنایی اعضای گروه با رهبر گروه و با یکدیگر، معرفی برنامه درمان، یادگرفتن روش‌های استفاده شده در گروه و پاسخ دادن به سؤالات آن‌ها بود.
دوم	کاهش استرس با آگاهی کامل و تشخیص افکار خودآیند منفی	در این مرحله هدف این بود که افراد از افکارشان آگاه شوند و آن‌ها را بررسی کنند؛ آن‌ها یاد گرفتند چگونه رابطه خود با افکارشان را تغییر دهند.
سوم	آموزش ذهن آگاهی تنفس و آموزش تکنیک پویش بدن	آموزش تکنیک دم و بازدم همراه با آرامش و بدون تفکر و آموزش تکنیک توجه به حرکت بدن هنگام تنفس، تمرکز بر اعضای بدن و حرکات آن‌ها و کاهش استرس مبتنی بر آگاهی بود.
چهارم	آموزش ذهن آگاهی افکار	آموزش توجه به ذهن، افکار مثبت و منفی، خوشایند یا ناخوشایند بودن افکار، اجازه دادن به ورود افکار منفی و خارج کردن آن‌ها از ذهن بدون قضاوت و توجه عمیق به آن‌ها بود.
پنجم	آموزش حساسیت زدایی منظم	در این جلسه درمان‌جویان رفتاری را انجام دادند که با اضطراب رقابت کنند، موقعیت‌ها را تجسم کردند که به صورت پیاپی اضطراب بیشتری را ایجاد می‌کرد؛ به تدریج یا به طور منظم، درمان‌جویان به این موقعیت اضطراب‌آور کمتر حساس می‌شدند.
ششم	ذهن آگاهی کامل و آموزش مهارت جرئت‌آموزی	به افراد آموزش داده شد چگونه در انواع موقعیت‌های اجتماعی جسور و با جرئت باشند.
هفتم	استفاده از آموزش ذهن آگاهی و آشنایی با نحوه تن آرامی و آرمیدگی عضلانی	آرمیدگی عضلانی تدریجی از چند مؤلفه تشکیل می‌شود و به آنان یک رشته دستورالعمل داده شد که به آن‌ها یاد داد آرمیده شوند.
هشتم	تکرار و تمرین آموخته‌ها	در این جلسه آموخته‌های جلسات قبل تکرار و تمرین گشت؛ لذا اعضا یاد گرفتند مسئولیت بیشتری را از درمان به خود اختصاص دهند و در قبول تغییرات خویش احساس مسئولیت بیشتری کنند.

۳ یافته‌ها

در این مطالعه تعداد ۱۵ زن باردار با میانگین سنی $29/1 \pm 5/23$ سال معناداری را نشان نداد ($p=0/518$). در جدول ۲ یافته‌های حاصل از در گروه آزمایش و ۱۵ زن باردار با میانگین سنی $30/5 \pm 6/42$ سال در مقایسات زوجی و مقایسه بین گروهی میانگین ابعاد مختلف اضطراب گروه گواه قرار گرفتند. میانگین سنی این دو گروه اختلاف آماری پرسشنامه اسپیلبرگر ارائه شده است.

جدول ۲. مقایسه میانگین ابعاد اضطراب در دو گروه آزمایش و گواه در دو مرحله پیش و پس‌آزمون

ابعاد	مرحله	گروه آزمایش		گروه گواه		مقدار احتمال*
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
اضطراب پنهان	پیش‌آزمون	۲۶/۶	۶/۲۱	۲۶/۲	۶/۲۴	۰/۸۸۵
	پس‌آزمون	۱۲/۰	۱/۵۶	۲۶/۵	۶/۷۵	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۰/۴۸۴		
اضطراب آشکار	پیش‌آزمون	۲۸/۲	۸/۹۹	۲۷/۹	۹/۰۶	۰/۹۲۰
	پس‌آزمون	۱۳/۶	۲/۶۱	۲۷/۹	۸/۸۴	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۱/۰۰۰		
اضطراب کل	پیش‌آزمون	۵۴/۸	۱۴/۶۳	۵۴/۱	۱۴/۶۷	۰/۹۰۲
	پس‌آزمون	۲۵/۶	۲/۹۴	۵۴/۴	۱۵/۰۶	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۰/۶۵۳		

* مقدار احتمال حاصل از مقایسه میانگین‌های دو گروه مستقل، ** مقدار احتمال حاصل از مقایسه زوجی

با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌های مربوط به ابعاد مختلف اضطراب، آزمون تی مقایسه میانگین دو گروه مستقل در پیش‌آزمون دو گروه آزمایش و گواه، در جدول ۲ نشان داد که در تمامی ابعاد این پرسشنامه، اختلاف آماری معناداری در میانگین پاسخ‌ها وجود ندارد ($p>0/05$). همچنین مقایسه میانگین‌های ابعاد اضطراب در گروه گواه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون نیز اختلاف آماری معناداری نشان ندادند ($p>0/05$). مقایسه میانگین‌های ابعاد اضطراب در گروه آزمایش در

جدول ۳. مقایسه میانگین ابعاد ترس از زایمان در دو گروه آزمایش و گواه در دو مرحله پیش و پس‌آزمون

ابعاد	مرحله	گروه آزمایش		گروه گواه		مقدار احتمال*
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
زایمان زودرس	پیش‌آزمون	۱۴/۹	۴/۲۴	۱۴/۵	۴/۰۱	۰/۷۹۳
	پس‌آزمون	۷/۷	۱/۵۳	۱۴/۵	۴/۱۱	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۰/۴۵۸		
آسیب فیزیکی	پیش‌آزمون	۱۳/۱	۳/۷۷	۱۳/۱	۳/۸۷	۱/۰۰۰
	پس‌آزمون	۷/۹	۱/۲۴	۱۳/۱	۳/۹۹	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۰/۸۲۷		
مسئولیت	پیش‌آزمون	۱۱/۹	۲/۰۲	۱۲/۰	۲/۰۷	۰/۹۲۹
	پس‌آزمون	۸/۶	۱/۶۸	۱۱/۶	۲/۲۹	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۰/۱۶۴		
درد	پیش‌آزمون	۱۴/۶	۲/۷۲	۱۴/۵	۲/۲۹	۰/۸۸۶
	پس‌آزمون	۸/۴	۱/۸۸	۱۴/۵	۲/۰۶	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۰/۸۱۸		
ترس از زایمان (کل)	پیش‌آزمون	۵۴/۵	۷/۶۷	۵۴/۰	۷/۷۱	۰/۸۶۹
	پس‌آزمون	۳۲/۶	۳/۷۵	۵۳/۶	۸/۰۷	<۰/۰۰۱
	مقدار احتمال**	<۰/۰۰۱		۰/۴۵۸		

* مقدار احتمال حاصل از مقایسه میانگین‌های دو گروه مستقل، ** مقدار احتمال حاصل از مقایسه زوجی

با توجه به نرمال بودن توزیع داده‌های مربوط به ابعاد مختلف ناتوانی ترس از زایمان، آزمون تی مقایسه میانگین دو گروه مستقل در پیش‌آزمون دو گروه آزمایش و گواه در جدول ۳ نشان داد که در تمامی ابعاد این پرسشنامه اختلاف آماری معناداری در میانگین پاسخ‌ها وجود ندارد ($p > 0/05$). همچنین مقایسه میانگین‌های ابعاد ناتوانی ترس از زایمان در گروه گواه در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون نیز اختلاف آماری معناداری نشان ندادند ($p > 0/05$). مقایسه میانگین‌های ابعاد ناتوانی ترس از زایمان در گروه آزمایش در مراحل پیش‌آزمون و پس‌آزمون اختلاف آماری معناداری نشان دادند ($p < 0/01$). به علاوه، اختلاف آماری معناداری در مقایسه میانگین‌های ابعاد ترس از زایمان دو گروه در پس‌آزمون مشاهده شد ($p < 0/01$).

نتایج ارائه‌شده در جداول ۲ و ۳ حاکی از تأثیر آموزش گروه‌درمانی با رویکرد رفتاری بر کاهش ناتوانی ترس از زایمان و کاهش اضطراب زنان باردار در گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه است ($p < 0/01$). همان‌گونه که می‌توان مشاهده نمود میانگین پاسخ همه ابعاد در گروه آزمایش در مقایسه با گروه گواه به‌طور معناداری کاهش یافته است. حتی در مقایسه با نتایج پیش‌آزمون گروه آزمایش، می‌توان گفت که اجرای برنامه آموزش باعث کاهش نیمی از میانگین پاسخ در ابعاد مختلف اضطراب و ترس از زایمان زنان باردار شده است.

از آن‌جاکه ساختار اضطراب و ناتوانی ترس از زایمان در این پرسشنامه‌ها چندبعدی تعریف شده است، از تحلیل واریانس چندمتغیری و آماره ویلکس-لاندا برای مقایسه همزمان میانگین پاسخ ابعاد مختلف اضطراب و ناتوانی ترس از زایمان به‌طور جداگانه در مرحله پس‌آزمون استفاده شد (با توجه به عدم وجود اختلاف آماری معنادار در یافته‌های پیش‌آزمون دو گروه). مقدار احتمال حاصل از آماره ویلکس-لاندا در مقایسه نتایج حاصل از اضطراب (اضطراب پنهان و آشکار) نشان داد که مفهوم اضطراب در این دو گروه اختلاف آماری معناداری دارد ($p < 0/01$). این تفاوت در مفهوم ترس از زایمان (زایمان زودرس، آسیب فیزیکی، مسئولیت و درد) نیز نزد دو گروه از نظر آماری معنادار بود ($p < 0/01$).

۴ بحث

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش گروه درمانی با رویکرد رفتاری بر ناتوانی ترس از زایمان و اضطراب زنان باردار انجام شد. یافته‌ها نشان داد که آموزش گروه‌درمانی رفتاری باعث تغییر در کاهش ناتوانی ترس از زایمان و اضطراب زنان باردار شده است. یعنی به درمان مسائلی چون رابطه افکار و احساسات، چالش‌های کلامی و آرام‌سازی عضلانی، آرمیدگی و نیز موجب تغییرات بنیادین در باورها، نگرش‌ها، افکار هیجانی فرد شده است و یکی از راه‌های مقابله بسیار مؤثر با اضطراب و ترس، استفاده از روش‌های غیردارویی است که آموزش گروه‌درمانی با رویکرد رفتاری مهارت‌های لازم را نشان داده و به‌عنوان یکی از مداخله‌های آموزشی می‌تواند سبب ارتقای کیفیت زندگی مادران شود (۱). پژوهش‌های اخیر بیانگر آن است که در سالیان اخیر شیوع سزارین در تمام نقاط دنیا افزایش یافته و شمار زیادی از آن‌ها تنها به درخواست مادر و به علت ترس از زایمان صورت می‌گیرد که ناشی از

ترس از فرایند زایمان و نگرانی از عوارض زایمان طبیعی است. باتوجه به یافته‌های این پژوهش می‌توان گفت ترس از زایمان نقش مهمی در انتخاب روش سزارین توسط زنان ایرانی دارد؛ بنابراین با برنامه‌ریزی لازم در خصوص به‌کارگیری روش‌های کاهش ترس از زایمان، همچنین با انجام مشاوره با مادرانی که عمل سزارین را انتخاب می‌کنند، می‌توان سزارین غیرضروری را کاهش داد. این یافته‌ها با یافته‌های قوشچی‌ان با عنوان نقش ترس از درد و متغیرهای روان‌شناختی مرتبط و با آن همسوست (۹). همچنین با پژوهشی که دلاور تحت عنوان نقش فراشناختی و عاطفه مثبت و منفی در ترس از زایمان زنان باردار نخست‌زا انجام داد و به این نتیجه دست یافت که نقش خصوصیات روان‌شناختی در ترس از زایمان زنان باردار نخست‌زا مؤثر است، همخوانی دارد (۱۵). همین‌طور این نتایج با یافته‌های اخلاقی و همکاران که نشان دادند آموزش گروه‌درمانی با رویکرد رفتاری بر کاهش ناتوانی ترس از زایمان و کاهش اضطراب زنان باردار تأثیر دارد همسوست؛ یعنی آموزش گروه‌درمانی باعث می‌شود استفاده غیردارویی بعد از جلسات آموزش گروه‌درمانی رفتاری به‌طرز چشمگیری کاهش یابد (۱۶). نگاهبان بنایی و همکاران نیز در پژوهشی با عنوان «آیا ترس از زایمان می‌تواند سزارین اورژانسی را در بین زنان باردار پیشگویی کند؟» به این نتیجه رسیدند که حاملگی زایمان حادثه بزرگی در زندگی زنان بوده و زنانی که در دوران حاملگی نگرانی شدیدی برای زایمان را تجربه می‌کنند از نظر عوارض جسمی و روانی و خطر وقوع سزارین اورژانسی آسیب‌پذیرتر هستند. باتوجه به این که عمل سزارین مانند هر عمل جراحی دیگر عوارض و خطرات فراوانی برای مادر و نوزاد به‌همراه دارد با نتایج مطالعات حاضر همسوست (۱۷). در تبیین این یافته‌ها می‌توان گفت که اجرای درمان شناختی رفتاری می‌تواند موجب تغییرات بنیادین در باورها، نگرش‌ها، افکار و هیجان‌های فرد شود که در نهایت منجر به ایجاد رفتار سازگارانه‌تری در برخورد با مسائل اضطراب‌آور خواهد شد. باتوجه به سادگی و اثرات بزرگ و مؤثر این درمان در کاهش اضطراب و ناتوانی ترس مادران، این شیوه برای زنان باردار قابل استفاده خواهد بود؛ این زنان می‌توانند با شناخت مناسب و حداقل اضطراب و ترس با فرایند زایمان روبه‌رو گردند (۱۰)؛ بنابراین می‌توان گفت ناتوانی ترس از زایمان نقش مهمی در انتخاب روش سزارین توسط زنان ایرانی دارد که با برنامه‌ریزی لازم در خصوص به‌کارگیری روش‌های کاهش ناتوانی ترس از زایمان، و اضطراب، از جمله آموزش گروه‌درمانی با رویکرد رفتاری و همچنین انجام مشاوره و روش‌های غیردارویی به مادرانی که عمل سزارین را انتخاب می‌کنند، می‌توان میزان سزارین‌های غیرضروری را کاهش داد. در این زمینه تدوین الگوی کاربردی راحت و ایمن برای انجام زایمان طبیعی لازم است. در راستای مطالب فوق، انجام این پژوهش کار جدیدی محسوب می‌شد. این رویکرد می‌تواند به بیماران کمک کند تا تأثیرات منفی بیماری‌شان را به کم‌ترین مقدار برسانند. تاکنون رویکردهای رفتاری و پروتکل‌های درمانی آن برای شمار زیادی از اختلالات روانی و بیماری‌های مزمن پزشکی تدوین گردیده و در پژوهش‌های بالینی مؤثر شناخته شده و در بیمارستان‌ها و سایر مؤسسات به خوبی به کار می‌روند.

۶ تشکر و قدردانی

در پایان از مسئولین بیمارستان ابن‌سینای استان تهران در منطقه ۵ و خانواده‌های همکاری‌کننده تشکر و قدردانی می‌کنیم.

براساس نتایج این پژوهش اکثر زنان باردار درجاتی از ترس از زایمان را تجربه می‌کنند و این ترس می‌تواند یکی از دلایل وقوع سزارین اورژانسی در آن‌ها باشد. از این‌رو اجرای برنامه آموزشی پیشنهادی

References

1. Saisto T, Halmesmaki E. Fear of childbirth can be treated, and cesarean section on maternal request avoided. *Acta Obstetricia et Gynecologica Scandinavica*. 2007;86(9):1148-9. [Link]
2. Tehrani A, Dehghani M, Tahmasian K, Zaree H. The role of mother-child relationship and pain-related variables in the depression level of mothers with chronic illness. *Developl Psychol*. 2013; 36 (9):389-400. [Persian] [Link]
3. Serçekuş P, Okumuş H. Fears associated with childbirth among nulliparous women in Turkey. *Midwifery*. 2009;25 (2) :155-62. [Link]
4. Sharifi Rad GR, Fathian Z, Tirani M, Mahaki B. Study on behavioral intention model (BIM) to the attitude of pregnant women toward normal delivery an cesarean section in province of Isfahan- Khomeiny Shahr-1385. *Journal of Ilam University o Medical Sciences*. 2007;15:19-23. [Persian] [Link]
5. Zar M, Wijma K, Wijma B. Pre- and postpartum fear of childbirth in nulliparous and parous women. *Scand J Behav Ther*. 2001;30 (4):75-84. [Link]
6. Arai YC, Ueda W, Ito H, Wakao Y, Matsura M, Komatsu T. Maternal heart rate variability just before surgery significantly correlated with emergence behavior of children undergoing general anesthesia. *Paediatr Anaesth*. 2008;18 (2):167-71. [Link]
7. Delaram M, Soltanpour F. The effect of counseling in third trimester of pregnancy on anxiety of nulliparous women at the time of admission for labor. *Zahedan J Res Med Sci*. 2012; 14 (2): 61-5. [Persian] [Link]
8. Abbaspoor Z, Moghaddam-Banaem L, Ahmadi F, Kazemnejad A. Women's fear of childbirth and its impact on selection of birth method: a qualitative study. *Payesh*. 2014;13 (5):576-87. [Persian] [Link]
9. Ghooshchian S, Dehghani M, Khorsandi M, Farzad V. The role of fear of pain and related psychological variables in prediction of cesarean labor. *Arak Medical University Journal (AMUJ)*. 2011; 14 (56): 45-54. [Persian] [link]
10. Imanparast R, Bermas H, Danesh S, Ajoudani Z. Cognitive behavioral therapy in reducing anxiety of first vaginal delivery. *Journal of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences (JSSU)*. 2014;22 (1):974-80. [Persian] [Link]
11. Malekpour Afshar F, Salari P, Azar Pedjough H, Ismaeili H. Evaluation of the Effect of the Education Module "Preparing For Childbirth" on the Level of Anxiety during Pregnancy and Labor in Primigravida Women. *Journal of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences (JSSU)*. 2005; 13 (3): 39-44. [Persian] [Link]
12. Ahmadvand A, Saie R, Sepehrmanesh Z, Ghanbari A. Effect of Cognitive-behavioral Group Therapy on Anxiety and Depression Hemodialysis Patients in Kashan, Iran. *Qom Univ Med Sci J*. 2012;6 (1): 35-39. [Persian] [Link]
13. Shayeghian Z, Rasolzadeh Tabatabaey S, Seddighi Looye E. Effect of Maternal Anxiety during Third Trimester of Pregnancy Outcomes and Infants' Mental Health. *Hayat*. 2009; 14 (4-3):57-65. [Persian] [Link]
14. Toosi M, Akbarzadeh M, Zare N, Sharif F. The Role of Relaxation Training to Pregnant Mothers on Health Index of Infants. *Journal of Jahrom University of Medical Sciences (JJUMS)*. 2013;11 (1):15-21. [Persian] [Link]
15. Delavar Gavam S, Alizadeh Goradel J. The role of metacognitive beliefs and positive and negative affect in the Fear of childbirth of pregnant women with first experience. *Iranian Journal of Nursing Research (IJNR)*. 2014;9 (3):10-18. [Persian] [Link]
16. Akhlaghi F. Relation between depression, anxiety, self-esteem, marital satisfaction, demographical factor and maternal complications with fear of childbirth in nulliparous women. *Journal of Fundamentals of Mental Health*. 2012;14 (54):122-31. [Persian] [Link]
17. Negahban T, Ansari A. Does Fear of Childbirth Predict Emergency Cesarean Section in Primiparous Women?. *Hayat*. 2009;14 (4-3):73-81. [Persian] [Link]